

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118330753
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6118330753.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o., so sídlom Československej armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24 785 199, zastúpený Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom Jilemnického 30, Martin, IČO: 36 715 352 proti žalovanej: O. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. K. XXX, o zaplatenie 597 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 2. októbra 2019 č. k. 10Csp/32/2019-97 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o náhrade trov konania (III.) **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 186,72 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17. 12. 2016 do zaplatenia, a to v splátkach 50 eur mesačne splatných vždy do 15 dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaná nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 40 ods. 3, § 31 ods. 1, § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 6, § 39, § 41, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 122 ods. 3, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1a ods. 1, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., § 232 ods. 4 CSP. Uviedol, že žalobca žalobou požadoval, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu 597 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 597 eur od 17. 12. 2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Provident Financial s. r. o. ako veriteľ uzatvoril 18. 10. 2014 so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 610562990, na základe ktorej poskytol žalovanej bezúčelový úver 700 eur. V spojení s dohodou o započítaní pohľadávok ide o novo uzavretú zmluvu o úvere. Žalovanej boli peňažné prostriedky poskytnuté na účet predplatenej platobnej karty, ktorá jej bola odovzdaná, kde jej boli k dispozícii najneskôr 13. deň podpisu zmluvy. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60 splátok, prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20. kalendárny deň po podpísaní zmluvy, t. j. 07. 11. 2014 a posledná 12. 12. 2015. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala uhradiť náklady v celkovej sume 231,13 eura, ktoré zahŕňajú zmluvný úrok a poplatok za garantovanú službu. Zmluvné strany uzavreli 18. 10. 2014 aj zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečení splátok úveru/zmluvu o zabezpečení splátok úveru za odmenu 360,50 eura, ktorú sa on rozhodol od žalovanej neuplatňovať. Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzavretá 16. 12. 2016 medzi veriteľom ako postupcom a ním ako postupníkom, bola pohľadávka proti žalovanej vrátane príslušenstva postúpená na neho, o čom

bola žalovaná upovedomená. Všetky úhrady žalovanej vo výške 103 eur boli započítané na celú istinu poskytnutého úveru. Pretože žalovaná porušila svoju povinnosť splácať svoje záväzky zo zmluvy riadne a včas, vyzval ju listom z 24. 07. 2018 na úhradu celej dlžnej sumy pred podaním žaloby, ktorú žalovaná doposiaľ neuhradila. Celkový dlh žalovanej 597 eur tak predstavuje rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a súčtom vykonaných splátok, t. j. 700 eur - 103 eur = 597 eur. Okrem toho požaduje zaplatiť úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 18. 10. 2014 vyplýva, že právny predchodca žalobcu Provident Financial s. r. o. ako veriteľ, ktorý je obchodnou spoločnosťou a jeho predmetom obchodnej činnosti je poskytovanie úverov, za ktorého konal zástupca, a žalovaná ako dlžník, ktorá je fyzickou osobou, uzavreli písomnú zmluvu, v ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver 700 eur na splatenie jej predchádzajúcich úverov. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaná sa zaviazala vrátiť veriteľovi úver a zaplatiť z neho úroky 24,20% ročne, čo predstavuje 108,61 eura a poplatok za garantovanú službu 122,52 eura, a tak zaplatiť veriteľovi celkovú čiastku 931,13 eura v 60 týždenných splátkach, prvú až predposlednú vo výške 15,52 eura a poslednú vo výške 15,45 eura. Podľa bodu 4. zmluvy mala mať žalovaná za poplatok za garantovanú službu výhody v telefonickom upozornení na omeškanie, možnosti požiadať o podporu a poskytnutie informácií, možnosti získania duplikátov dokumentov, možnosti získania evidencie platieb, záväzku veriteľa zdržať sa uplatnenia nároku na nezaplatenú časť dlžnej sumy v dedičskom konaní. Podľa zmluvy bola prvá splátka splatná 20. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, splatnosť každej ďalšej nastane 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je siedmy deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy. Splátka č. 1 tak mala byť splatná 07. 11. 2014, č. 2 splatná 14. 11. 2014, č. 3 splatná 21. 11. 2014, č. 4 splatná 28. 11. 2014, č. 5 splatná 05. 12. 2014, č. 6 splatná 12. 12. 2014, č. 7 splatná 19. 12. 2014, č. 8 splatná 26. 12. 2014, č. 9 splatná 02. 01. 2015, č. 10 splatná 09. 01. 2015, č. 11 splatná 16. 01. 2015, č. 12 splatná 23. 01. 2015, č. 13 splatná 30. 01. 2015, č. 14 splatná 06. 02. 2015, č. 15 splatná 13. 02. 2015, č. 16 splatná 20. 02. 2015, č. 17 splatná 27. 02. 2015, č. 18 splatná 06. 03. 2015, č. 19 splatná 13. 03. 2015, č. 20 splatná 20. 03. 2015, č. 21 splatná 27. 03. 2015, č. 22 splatná 03. 04. 2015, č. 23 splatná 10. 04. 2015, č. 24 splatná 17. 04. 2015, č. 25 splatná 24. 04. 2015, č. 26 splatná 01. 05. 2015, č. 27 splatná 08. 05. 2015, č. 28 splatná 15. 05. 2015, č. 29 splatná 22. 05. 2015, č. 30 splatná 29. 05. 2015, č. 31 splatná 05. 06. 2015, č. 32 splatná 12. 06. 2015, č. 33 splatná 19. 06. 2015, č. 34 splatná 26. 06. 2015, č. 35 splatná 03. 07. 2015, č. 36 splatná 10. 07. 2015, č. 37 splatná 17. 07. 2015, č. 38 splatná 24. 07. 2015, č. 39 splatná 31. 07. 2015, č. 40 splatná 07. 08. 2015, č. 41 splatná 14. 08. 2015, č. 42 splatná 21. 08. 2015, č. 43 splatná 28. 08. 2015, č. 44 splatná 04. 09. 2015, č. 45 splatná 11. 09. 2015, č. 46 splatná 18. 09. 2015, č. 47 splatná 25. 09. 2015, č. 48 splatná 02. 10. 2015, č. 49 splatná 09. 10. 2015, č. 50 splatná 16. 10. 2015, č. 51 splatná 23. 10. 2015, č. 52 splatná 30. 10. 2015, č. 53 splatná 06. 11. 2015, č. 54 splatná 13. 11. 2015, č. 55 splatná 20. 11. 2015, č. 56 splatná 27. 11. 2015, č. 57 splatná 04. 12. 2015, č. 58 splatná 11. 12. 2015, č. 59 splatná 18. 12. 2015 a splátka č. 60 splatná 25. 12. 2015. Siedmym dňom 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy je však 12. 12. 2015, ktorý má byť zároveň dňom splatnosti poslednej splátky, a tak splátka č. 45 mala byť splatná 29. 08. 2015, č. 46 splatná 05. 09. 2015, č. 47 splatná 12. 09. 2015, č. 48 splatná 19. 09. 2015, č. 49 splatná 26. 09. 2015, č. 50 splatná 03. 10. 2015, č. 51 splatná 10. 10. 2015, č. 52 splatná 17. 10. 2015, č. 53 splatná 24. 10. 2015, č. 54 splatná 31. 10. 2015, č. 55 splatná 07. 11. 2015, č. 56 splatná 14. 11. 2015, č. 57 splatná 21. 11. 2015, č. 58 splatná 28. 11. 2015, č. 59 splatná 05. 12. 2015 a splátka č. 60 splatná 12. 12. 2015. V zmluve bola uvedená RPMN 66,70 % a priemerná RPMN 44,06 %. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaná požiadala o plnenie na predplatenú platobnú kartu a veriteľ sa zaviazal, že jej úver prevedie najneskôr 13 deň po podpísaní zmluvy. Z www.nbs.sk vyplýva, že v čase uzavretia zmluvy bola obvykle požadovaná odplata na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery so splatnosťou 5 rokov, t. j. v obdobných prípadoch 10,66 % ročne. Z potvrdenia vyplýva, že žalovanej bol úver 700 eur poskytnutý a z výpisu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná 03. 11. 2014 zaplatila veriteľovi sumu 10 eur, 10. 11. 2014 sumu 33 eur, 18. 11. 2014 sumu 15 eur, 24. 11. 2014 sumu 20 eur a 08. 12. 2014 sumu 25 eur, spolu 103 eur. Z oznámenia vyplýva, že veriteľ oznámil žalovanej listom z 16. 12. 2016, že pohľadávku zo zmluvy postúpil na žalobcu a z podacieho hárku vyplýva, že toto oznámenie bolo odovzdané na poštovú prepravu 30. 12. 2016 a adresované žalovanej. V konaní nebolo sporné, že konanie bolo začaté 30. 08. 2018. Predmetnú zmluvu súd prvej inštancie vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože pri jej uzatváraní veriteľ konal a žalovaná, ktorá je fyzickou osobou, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Žalovaná v konaní spočiatku všeobecne namietala, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a aj keď na týchto námietkach neskôr netrvala, pretože ide o spotrebiteľský spor, t.j. spor s ochranou slabšej strany podľa § 290 a nasl. CSP, súd zmluvu podrobil súdnej kontrole ex offo. Zo zmluvy vyplýva, že zmluvné strany sa v nej dohodli, že

žalobca poskytne žalovanej úver 700 eur za úrok 24,20 % ročne spolu s odplatom 122,52 eura za službu, ktorá je súčasťou obchodnej činnosti veriteľa a jej poskytnutie v prevažnej miere nesleduje záujmy žalovanej, a preto v ňom súd videl skrytú odplatu úveru. Pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 01. 06. 2014, prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplata preto nesmie podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne a zároveň nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Pretože dohodnutá odplata niekoľkonásobne prevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu a aj odplatu na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, je v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a aj dobrými mravmi. Takto dohodnutá odplata je preto neplatná podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka, pretože túto časť zmluvy možno oddeliť od ostatného obsahu zmluvy. Tento úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto musí zmluva obsahovať obligatórne zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaná v konaní spočiatku všeobecne namietala, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a aj keď na týchto námietkach neskôr netrvala, pretože ide o spotrebiteľský spor, t. j. spor s ochranou slabšej strany podľa § 290 a nasl. CSP, súd zmluvu podrobil súdnej kontrole ex offo a dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti a aj ročná percentuálna miera nákladov je uvedená v správnej výške. V konaní nebolo sporné, že veriteľ poskytol žalovanej úver 700 eur, z ktorého mu ona vrátila 103 eur. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že vrátenie úveru 700 eur bolo dohodnuté v 60-tich splátkach, v ktorých boli okrem istiny zahrnuté aj úroky a poplatok za garantovanú službu. Pretože v časti odplaty je zmluva o úvere neplatná, nemohla žalovaná svojimi splátkami úveru, bez ohľadu na to, že neprišlo k žiadnej zmene jej záväzku, splácať neplatne dohodnuté úroky a poplatok, pretože by tým prichádzalo na strane veriteľa k bezdôvodnému obohateniu. Na jednu splátku úveru tak pripadá suma 11,67 eura, a pretože žalovaná vrátila veriteľovi 103 eur a zaplatila mu tak 8 celých splátok a zo splátky 9. časť vo výške 9,64 eura a časť vo výške 2,03 eura a splátky č. 10 až 60 zostali nezaplatené. Pretože v konaní nebolo sporné, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti neprišlo, mohol si žalobca právo na zaplatenie uplatniť žalobou na súde v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá plynie odo dňa zročnosti každej splátky podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka. V konaní nebolo sporné, že žalobca si právo na ich zaplatenie uplatnil žalobou na súde 30. 08. 2018, a pretože žalovaná sa premlčania dovolala podľa § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, súd sa zaoberal tým, či je právo žalobcu premlčané. V prípade, ak bola prvá splátka splatná 07. 11. 2015 a každá ďalšia 7. deň po splatnosti zmluvy, si žalobca právo na zaplatenie nezaplatenej časti splátky 9. a splátky č. 10 až 42. splátky, ktorá bola splatná 21. 08. 2015, uplatnil po uplynutí premlčacej doby, ktorá mu uplynula 21. 08. 2018 a právo na zaplatenie splátky č. 43 až 60, t. j. spolu 18 splátok si uplatnil v premlčacej dobe. V prípade, ak bola posledná splátka č. 60 splatná 12. 12. 2015, bola splátka č. 45 splatná 28. 08. 2015, a preto si žalobca právo na jej zaplatenie mohol žalobou uplatniť na súde 29. 08. 2015 a premlčacia doba mu uplynula 29. 08. 2018. Keďže tento deň pripadol na sviatok, uplynula žalobcovi premlčacia doba podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka 30. 08. 2018, a keďže si žalobca právo na zaplatenie tejto splátky uplatnil 30. 08. 2018, uplatnil si ho včas, tak ako aj nasledujúcich splátok č. 46 až 60, t. j. 16 splátok. Keďže žalovaná je spotrebiteľom, použil súd pre ňu druhé, priaznivejšie dojednanie o splatnosti splátok, ktoré je aj v súlade s vyjadrením žalobcu. Hoci žalobca vypočítal, že má takto nárok iba na zaplatenie 15 splátok á 11,67 eura, t. j. 175,05 eura, žalobou požadoval naďalej zaplatenie 597 eur, a preto súd rozhodol, že žalovaná je povinná mu zaplatiť 186,72 eura ($16 \times 11,67 = 186,72$) a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Pretože žalovaná svoj peňažný dlh riadne a včas nespĺnila, dostala sa do omeškania, a preto má žalobca právo požadovať od nej popri plnení, na ktoré má nárok, aj úroky z omeškania vo výške podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania. Konečná splatnosť celého úveru bola dohodnutá na 25. 12. 2015, ale žalobca požaduje úroky z omeškania z celej dlžnej sumy až deň nasledujúci po postúpení pohľadávky, t. j. od 17. 12. 2016, kedy už bola žalovaná s celou dlžnou sumou v omeškaní. Keďže základná úroková sadzba ECB bola v ten deň 0 %, rozhodol súd, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania 5 % ročne z priznanej sumy od 17. 12. 2016. Vzhľadom k zárobkovým možnostiam a majetkovým pomerom žalovanej, uložil jej súd podľa § 232 ods. 4 CSP zaplatiť dlžné plnenie v splátkach 50 eur mesačne splatných vždy do 15 dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP, ale pretože úspešnejšej žalovanej žiadne trovy nevznikli, súd podľa § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že nemá proti neúspešnejšiemu žalobcovi nárok na ich náhradu.

2. Proti tomuto rozhodnutiu, v jeho vyhovujúcom výroku, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Poukázala na ustanovenie § 365, § 366 CSP, pričom zdôraznila, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, tiež namietala, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedla, že žalobca nie je aktívne legitimovaný, pretože to nijak inak ako podacím hárkom nepreukázal. Poukázala na to, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorej obsah spotrebiteľ nemá ako ovplyvniť. Z úverovej zmluvy vyplýva vysoká výška ročnej percentuálnej miery nákladov, a to 61,43%. Tiež uviedla, že súdy judikovali, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch v časti, ktoré určujú výšku administratívneho poplatku za poskytnutý úver, sú neprijateľné. Taktiež za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje prenesenie dôkazného bremena v otázke skutočného a riadneho oboznámenia sa s obsahom zmluvy a prehlásenie spotrebiteľa, že mu pred podpisom zmluvy bol zo strany veriteľa poskytnutý dostatok informácií, ktoré spotrebiteľ považoval za potrebné pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. Taktiež posúdenie bonity spotrebiteľa je povinnosťou veriteľa. Tiež poukázala na závery písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-372/14 v konaní proti Provident Financial s. r. o. Zmluvu považuje v rozpore so zákonom, resp. dobrými mravmi, táto obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a je neplatná od počiatku. Poukázala na vznesenú námietku premlčania a na dvojročnú premlčaciu dobu bezdôvodného obohatenia. Tiež uviedla, že žalobca dostal príkazom od NBS, aby okamžite prestal vymáhať pohľadávky spoločnosti Provident Financial s. r. o., na základe čoho žalobca posielal dva listy- Informácia o ukončení vymáhania a Potvrdenie o podlížnosti. NBS v dohľade nad finančným trhom spoločnosti Provident Financial s. r. o. uložila spoločnosti pokutu 90.000 eur za porušenie práv finančných spotrebiteľov a za porušenie povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa osobitných predpisov. Navrhla, aby odvolací súd žalobu žalobcu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že súdom priznaný nárok je v súlade s právnymi predpismi. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku a mal za to, že súd prvej inštancie správne aplikoval premlčanie v prejednávanej spore a rovnako sa tak vysporiadal so všetkými skutkovými a právnymi tvrdeniami. Uviedol, že dohodu o úrokoch je možné odčleniť od samotného záväzku titulom istiny. Nie je namieste skúmať platnosť úkonov, ktoré neboli konaním žalovanej akokoľvek dotknuté, a to predovšetkým pre skutočnosť, že všetky úhrady žalovanej sa započítali len na istinu. Navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanému vyjadreniu žalobcu opätovne uviedla, že žalobca dostal príkazom od NBS v júni 2019, aby okamžite prestal vymáhať pohľadávky spoločnosti Provident Financial s. r. o. Žiadala, aby odvolací súd vyzval NBS, aby sa k tejto situácii vyjadrila. Žalobca odpísal všetky pohľadávky a je nefér, že tie, čo zostali na súdoch, nezrušil a trvá na nich.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení na podané vyjadrenie žalovanej uviedol, že rozhodnutím NBS zo dňa 05. 12. 2019 došlo k zrušeniu rozhodnutia o vydaní predbežného opatrenia, nakoľko pominul dôvod, pre ktorý bolo vydané. Uvedené rozhodnutie sa týkalo pohľadávok, ktoré nadobudol od spoločnosti Provident Financial s. r. o., konkrétne sa jednalo o doplnkové služby k hlavným spotrebiteľským úverom, a to nároky zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru, zo zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru a zo zmluvy o poskytnutí služby Komfort, keď sa zaviazal, upustil od akéhokoľvek ďalšieho aktívneho vymáhania všetkých pohľadávok týkajúcich sa opísaných zmlúv. V tomto konaní si pritom neuplatňuje nárok z uvedených zmlúv.

6. Žalovaná v podanom písomnom vyjadrení uviedla, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ani odstúpenie od zmluvy a neboli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky a zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná a žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyhovie podanej žalobe (v jeho vyhovujúcom výroku) a vo

výroku o náhrade trov konania je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil.

8. Predmetom konania bol nárok žalobcu uplatnený na súde prvej inštancie na zaplatenie sumy 597 eur s prísľušenstvom. Žalobca si svoj nárok odvíjal od Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 610562990, uzatvorenej dňa 18. 10. 2014 medzi jeho právnym predchodcom Provident Financial s. r. o. a žalovanou, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 700 eur. Žalovaná sa zaviazala úver splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60, pričom prvá splátka bola splatná 7. kalendárny deň po poskytnutí peňažných prostriedkov a posledná splátka bola splatná 12. 12. 2015. Žalovaná si svoj záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy riadne a včas neplnila, tento splatila len čiastočne, vo výške 103 eur, ktoré úhrady boli v celom rozsahu započítané na istinu poskytnutého úveru zo zmluvy. Žalobca sa tak domáhal zaplatenia rozdielu medzi poskytnutou výškou úveru 700 eur a vykonaných splátok 103 eur, t.j. zaplatenia sumy 597 eur, bez toho, že by si podanou žalobou uplatňoval zaplatenie akýchkoľvek ďalších dojednaných plnení (poplatkov, odpłaty a pod.). Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16. 12. 2016 bola pohľadávka spoločnosti Provident Financial s. r. o. voči žalovanej postúpená na žalobcu.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. V sporovom konaní je súd viazaný žalobným petítom, okrem zákonnej výnimky, ktorá vyplýva z § 216 ods. 2 CSP. Táto zásada sa premieta aj do odvolacieho konania, keď aj odvolací súd je viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda. Odvolateľ musí v podanom odvolaní uviesť, ktoré výroky rozhodnutia konkrétne napáda, t. j. proti ktorým konkrétnym výrokom odvolanie smeruje. Odvolateľ súčasne v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote na podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Odvolateľ teda v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

14. Prejednávajúc podané odvolanie žalovanej, s ohľadom na jeho rozsah a odvolacie dôvody, dospel odvolací súd k záveru, že toto odvolanie nebolo spôsobilé privodiť zmenu, resp. zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu, v prospech odvolateľky a žalovanou podané odvolanie je potrebné vyhodnotiť v celom rozsahu za nedôvodné. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil, v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, a keďže sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia stotožňuje, na tieto dôvody v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

15. Tak, ako vyplýva z podanej žaloby, predmetom prejednávania súdom prvej inštancie bol uplatnený nárok žalobcu z uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskou úvere (jeho právnym predchodcom) so žalovanou, z ktorého zmluvného vzťahu si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie neuhradenej istiny,

predstavujúcej rozdiel medzi poskytnutým úverom 700 eur a žalovanou realizovaného plnenia vo výške 103 eur (započítaného v celom rozsahu na úhradu istiny). Potom argumentácia žalovanej smerujúca k namietaniu výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku administratívneho poplatku za poskytnutý úver, posúdeniu bonity spotrebiteľa, v kontexte uvedeného nenachádza svoje opodstatnenie a význam, pretože i v prípade, že by bolo namieste uzatvorenú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov (v dôsledku namietaných nedostatkov zmluvy žalovanej), na výsledok sporu, teda na priznaní doposiaľ neuhradenej istiny poskytnutého plnenia by uvedené nemalo žiadny vplyv a rovnako by viedlo „len“ k posúdeniu priznania uplatnenej istiny, tak ako sa i v tomto konaní žalobca domáha. Pokiaľ žalovaná namietala neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je potrebné stotožniť sa so súdom prvej inštancie, ktorý celkom správne konštatoval len jej čiastočnú neplatnosť vo vzťahu k dojednanej odpate, ktoré zmluvné dojednanie je nesporne možné odčleniť od zvyšku zmluvy tak, že nie je dôvodné konštatovanie neplatnosti zmluvy o úvere v jej celom rozsahu. Rovnako potom súd prvej inštancie správne posúdil vznesenú námietku premlčania žalovanej v zmysle ustanovení § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých pri poskytnutí dojednaného plnenia v splátkach začína plynúť premlčacia doba (3-ročná) jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Argumentácia žalovanej o uplatnení 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby na posúdenie premlčania nároku z bezdôvodného obohatenia nebola dôvodná, keď žalobcom uplatnený nárok nebol nárokom z bezdôvodného obohatenia, ale z poskytnutého plnenia v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď tak ako už uviedol odvolací súd vyššie (zhodne so súdom prvej inštancie), zmluva ako celok nie je neplatným právnym úkonom.

16. Pokiaľ žalovaná namietala, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní, predovšetkým je potrebné uviesť, že žalovaná v podanom odvolaní argumentovala veľmi neurčito, a tak, že nebolo zrejmé, čo konkrétne z hľadiska aktívnej vecnej legitímácie žalobcu namieta. Navyše, odvolací súd nemal dôvod mať opodstatnené pochybnosti o tom, že aktívna legitímácia žalobcu, na ktorého bola postúpená pohľadávka spoločnosti Provident Financial s. r. o., tak ako vyplýva i z Oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 16. 12. 2016, adresovaného žalovanej, je daná, a teda, že súd prvej inštancie ju rovnako mal za danú, keď so žalobcom konal ako s aktívne legitimovaným subjektom tohto konania. Navyše, takáto argumentácia žalovanej zakladá i neprípustnú novotu v odvolacom konaní podľa § 366 CSP, keď túto odvolaciu argumentáciu žalovaná použila až v rámci odvolacieho konania, bez toho, že by tak skôr urobila v konaní pred súdom prvej inštancie, keď v konaní nebolo preukázané, že by ju nemohla uplatniť skôr ako po rozhodnutí súdu prvej inštancie.

17. Tiež argumentácia žalovanej ohľadom vydaného príkazu NBS pre žalobcu, aby okamžite prestal vymáhať pohľadávky spoločnosti Provident Financial s. r. o., nie je vo vzťahu k tomuto konaniu opodstatnená, keď je potrebné sa stotožniť so žalobcom, že tento príkaz NBS vo forme rozhodnutia o vydaní predbežného opatrenia sa týkal doplnkových služieb k hlavným spotrebiteľským úverom, a to nárokov zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru, zo zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru a zo zmluvy o poskytnutí služby Komfort, z ktorých si žalobca v tomto konaní žiadne nároky neuplatňuje. Navyše, z obsahu rozhodnutia NBS zo dňa 05. 12. 2019 č. NBS1-000-035-972, predloženého žalovanou, vyplýva i to, že sa netýka práv a záväzkov spotrebiteľov, vo vzťahu ku ktorým prebieha súdne konanie a ktoré sa dokončí podľa príslušných predpisov.

18. S ohľadom na vyššie uvedené potom možno konštatovať len to, že odvolanie žalovanej je nedôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom vyhovujúcom výroku, ako i v súvisiacom výroku o náhrade trov konania je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu

na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).